

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

18 май 1994 година*

„Иск за отмяна - Регламент - Физическо или юридическо лице - Условия за допустимост на иска - Описание на искрящи вина - Условия за употребата на определението „crémant”

По дело C-309/89

Codorniu SA, дружество, учредено съгласно испанското право, със седалище в San Sadurni de Noya (Испания), представлявано от адв. Enric Picañol, адв. Antonio Creus, адв. Concepción Fernández и адв. Mercedes Janssen, от Адвокатската колегия на Барселона, със служебен адрес в Люксембург в кантората на адв. Arendt и адв. Medernach, 8-10 Rue Mathias Hardt,

ищец,

срещу

Съвета на Европейския съюз, за който се явява г-н Yves Cretien, правен съветник, и г-н German-Luis Ramos Ruano, от правния отдел, в качеството на представители, със служебен адрес в Люксембург в офиса на г-н Bruno Eynard, директор на Правния отдел на Европейската инвестиционна банка, 100 Boulevard Konrad-Adenauer, Kirchberg,

ответник,

подпомаган от

Комисията на Европейските общности, за която се явява г-н José Luis Iglesias Buhigues, правен съветник, в качеството на представител, със служебен адрес в Люксембург в кантората на г-н Georgios Kremlis, от правната служба, Wagner Centre, Kirchberg,

встъпила страна,

с предмет иск за отмяна на член 1, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕИО) № 2045/89 на Съвета от 19 юни 1989 г. за изменение на Регламент (ЕИО) № 3309/85 относно определяне на общи правила за описанието и представянето на искрящи вина и аерирани искрящи вина (ОВ L 202, 1989 г. стр. 12), доколкото той въвежда параграф 5а, буква б) от член 6 от Регламент (ЕИО) № 3309/85 на Съвета от 18 ноември 1985 г. (ОВ L 320, 1985 г. стр. 9),

---

* Език на производството: испански.

СЪДЪТ,

в състав: г-н О. Due, председател, г-н G.F. Mancini, г-н J.C. Moitinho de Almeida и г-н M. Díez de Velasco, председатели на състави, г-н С.N. Kakouris, г-н F. Grévisse, г-н M. Zuleeg, г-н P.J.G. Картеун и г-н J.L. Murray (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-н С.О. Lenz,

секретар: г-н L. Hewlett, администратор

предвид изложеното в доклада за съдебното заседание,

след като изслуша становищата на страните в съдебното заседание от 22 септември 1992 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 27 октомври 1992 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С искова молба, подадена в секретариата на Съда на 9 октомври 1989 г., Codorniu SA е поискал, по силата на член 173, параграф 2 от Договора за ЕИО, отмяната на член 1, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕИО) № 2045/89 на Съвета от 19 юни 1989 г. за изменение на Регламент (ЕИО) № 3309/85 относно определяне на общи правила за описанието и представянето на искрящи вина и аерирани искрящи вина (ОВ L 202, 1989 г. стр. 12), доколкото той въвежда параграф 5а, буква б) от член 6 от Регламент (ЕИО) № 3309/85 на Съвета от 18 ноември 1985 г. (ОВ L 320, 1985 г. стр. 9).

2. Съветът е приел посочения по-горе Регламент № 3309/85 на основание член 54, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 337/79 на Съвета от 5 февруари 1979 г. относно общата организация на пазара на вина (ОВ 1979 L 54, стр. 1), който предвижда приемането на правила във връзка с описанието и представянето на продукти в сектора на вината.

3. Регламент № 3309/85 установява различие между задължителните указания, които са необходими за разпознаването на едно искрящо вино и факултативните указания, които са предназначени да уточнят специфичните особености на един продукт или в достатъчна степен да го отличат от други продукти от същия вид, които са на пазара. Въпреки че, изборът на указания като цяло е оставен на заинтересованите страни, установени са специални правила за употребата на някои престижни факултативни указания, които могат да увеличат стойността на продукта, за да се поддържа лоялната конкуренция на пазара с искрящи вина.

4. В съответствие с член 6, параграф 4, алинея 1 от Регламент № 3309/85, както е изменен с член 1, параграф 2, буква б) от Регламент № 2045/89, изразите „ферментирало в бутилката по традиционната технология”, „традиционна технология”, „класическа технология” или „класическа традиционна технология” и всякакви изрази, които следват от техния превод, могат да се употребяват само за да опишат, по-специално, качествени искрящи вина, произведени в определен район и отговарящи на условията, предвидени в параграф 4, алинея 2. В съответствие с алинея 2, употребата на някое от посочените по-горе изрази по отношение на едно вино се позволява, само ако то е станало искрящо чрез вторична алкохолна ферментация в бутилката, отлежавало е без пресичане, в досег с утайките поне в продължение на девет месеца в същото предприятие от момента, когато е напълнена бъчвата и е отделено от утайките чрез преливане.

5. Регламент № 2045/89 допълва Регламент № 3309/85 главно във връзка с качествените искрящи вина, произведени в определени райони, посочени в Регламент (ЕИО) № 823/87 на Съвета от 16 март 1987 г. за установяването на специални разпоредби по отношение на качествените вина, произведени в определени райони (ОВ L 84, 1987 г. стр. 59).

6. Първото съображение от Регламент № 2045/89 посочва, че за да се улесни продажбата на някои качествени искрящи вина, е необходимо да се разшири избора с оглед на определенията върху етикета, които поясняват дали вината са качествени искрящи вина, произведени чрез ферментация в бутилката, като се следва традиционната технология.

7. В съответствие с третото съображение от Регламент № 2045/89, за да се защити подобно традиционно описание, което се е употребявало във Франция и Люксембург за продукти с определен произход, терминът „crémant” трябва да се запази за някои качествени искрящи вина, произведени в тези две страни.

8. Вследствие, член 1, параграф 2, буква в) от Регламент № 2045/89 (наричан по-долу „оспорваната разпоредба”), добавя към член 6 от Регламент № 3309/85 нов параграф 5а, който гласи следното:

„В случая на качествени искрящи вина, които отговарят на условията, предвидени в от параграф 4, алинея 2:

...

б) определението „crémant” се запазва за качествените искрящи вина, които са произведени във Франция или Люксембург:

- по отношение на които определението се е прилагало, в съчетание с наименованието на определения район, от държавата-членка, в която е произведено виното, и

- които са били произведени в съответствие със специалните правила, установени за тяхното производство от упоменатите по-горе държави-членки.

В продължение на пет лозарски години определението „сrémant”, на френски език или в превод, може да се използва, за да опише едно искрящо вино, което традиционно се описва по този начин към 1 септември 1989 г.”

9. В съответствие с член 2, Регламент № 2045/89 влиза в сила на 1 септември 1989 г.

10. Codorniu е испанско дружество, което произвежда и продава качествени искрящи вина. То притежава испанската графична търговска марка „Gran Cremant de Codorniu”, която то използва от 1924 г., за да обозначава едно от своите качествени искрящи вина. Codorniu е основният производител на качествени искрящи вина в Общността, чието обозначаване включва определението „сrémant”. Други производители, които са установени в Испания, също така използват определението „Gran Cremant”, за да обозначат своите качествени искрящи вина.

11. Тъй като смята, че оспорваната разпоредба е незаконосъобразна, Codorniu завежда настоящия иск.

12. Съветът подаде възражение за недопустимост, в съответствие с член 91, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда на Европейските общности. С постановление от 5 декември 1990 г. Съдът, в съответствие с член 91, параграф 4, алинея 1 от Процедурния правилник се произнася с решението по същество.

13. С постановление от 31 януари 1990 г. Съдът е допуснал в съответствие с член 93, параграфи 1 и 2 от Процедурния правилник, молбата за встъпване на Комисията на Европейските общности в подкрепа на заключенията на ответника.

По допустимостта

14. В подкрепа на своето възражение за недопустимост Съветът заявява, че той не е приел оспорваната разпоредба въз основата на обстоятелства, които са специфични за някои производители, а въз основата на избора на политика относно пазара на вино, във връзка с определен продукт. Оспорваната разпоредба запазва използването на определението „сrémant” за качествени искрящи вина, които са произведени при определени условия в някои държави-членки. Следователно, това съставлява мярка, която е приложима спрямо едно обективно определено положение, която има правни последици по отношение на категориите лица, разглеждани по общ и абстрактен начин.

15. Според Съвета, Codorniu е засегнато от оспорваната разпоредба само в качеството му на производител на качествени искрящи вина, който използва определението „сrémant”, подобно на всеки друг производител в подобно положение. Дори ако по времето на приемането на тази разпоредба да е било възможно теоретично да бъдат определени броя или идентичността на производителите на искрящи вина, които използват определението „сrémant”,

въпросната мярка става по същество правило, доколкото то се прилага на основание на едно обективно правно или фактическо положение, което е определено от мярката с оглед на нейната цел.

16. Codorniu твърди, че оспорваната разпоредба е по същество едно решение, прието във формата на регламент. То няма общ обхват, а засяга ясно определен клас производители, който не може да се измени. Такива производители са тези, които на 1 септември 1989 г. традиционно са обозначили техните искрящи вина с определението „crémant”. За този клас, оспорваната разпоредба няма общ обхват. Освен това, прекият резултат от оспорваната разпоредба би попречил на Codorniu да използва определението „Gran Crémant”, което би довело до обща загуба от 38 % от неговия оборот. Тази щета има за резултат разграничаването му, по смисъла на член 173, параграф 2 от Договора, от всеки друг търговец. Codorniu твърди, че Съдът вече е признал допустимостта на един иск за отмяна, които е заведен от страна на едно физическо или юридическо лице срещу регламент при подобни обстоятелства (вж. Решението от 16 май 1991 г. по дело Extramet Industrie срещу Съвета (С-358/89, Recueil, стр. I-2501).

17. В съответствие с член 173, параграф 2 от Договора, започването на производство от страна на едно физическо или юридическо лице за обявяването на недействителността на един регламент зависи от условието, че разпоредбите на разглеждания в производството регламент, в действителност представляват решение, което пряко и лично засяга това лице.

18. Както Съдът вече се е произнасял, общата приложимост, и по този начин законодателното естество, на една мярка не се оспорва от факта, че е възможно да се определи повече или по-малко точно броя, или дори идентичността на лицата, спрямо които тя се прилага във всеки определен момент, доколкото е установено, че тя се прилага спрямо тях по силата на обективно правно или фактическо положение, които са определено от въпросната мярка, с оглед на нейната цел (вж. последно Решението от 29 юни 1993 г. по дело Gibraltar срещу Съвета (С-298/89 Recueil, стр. I-3605, точка 17).

19. Въпреки, че е вярно, че в съответствие с критериите в член 173, параграф 2 от Договора оспорваната разпоредба, по своето естество и по своята област на приложение, е от законодателно естество, поради това, че тя се прилага спрямо търговци, които по принцип са засегнати, това не възпрепятства възможността тя да засяга лично някои от тях.

20. Физически или юридически лица могат да твърдят, че една оспорвана разпоредба лично ги засяга, само ако тя ги засяга поради някои свои признаци, които са специфични за тях, или поради обстоятелства, при които те са разграничени от всички други лица (вж. Решението от 15 юли 1963 г. по дело Plaumann срещу Комисията (25/62, Recueil, стр. 95).

21. Codorniu регистрира графичната търговска марка „Gran Cremant de Codorniu” в Испания през 1924 г. и традиционно използва тази марка както преди, така и след нейната регистрация. Чрез запазването на правото да се използва определението „crémant” за френските и люксембургските производители, оспорваната разпоредба възпрепятства използването от страна на Codorniu на неговата графична търговска марка.

22. Следва, че Codorniu е установил наличието на положение, което от гледна точка на оспорваната разпоредба го отличава от всички останали търговци.

23. Следва, че възражението за недопустимост, повдигнато от страна на Съвета, трябва да бъде отхвърлено.

По същество

24. В подкрепа на своята искова молба Codorniu изтъква няколко основания за отмяна, които се базират на нарушение на Договора, по-специално член 7, параграф 1 и член 40, параграфи 2 и 3, от една страна, и член 3, буква е) и член 42, параграф 1 от друга, както и на нарушение на принципите за пропорционалност и еднакво третиране, злоупотреба с власт и нарушение на съществени процесуални изисквания.

25. По отношение на първото основание Codorniu твърди, че всяко различно третиране на сходни продукти трябва да се основава на обективни критерии. Обаче, качествените искрящи вина, които отговарят на условията на член 6, параграф 4 от Регламент № 3309/85, са сходни продукти. Следва, че едно изключително право да се използва определението „crémant”, което е просто факултативно указание на производствената технология на едно качествено искрящо вино, не може да се запази за Франция и Люксембург, на основание на обективни критерии. По този начин оспорваната разпоредба съставлява дискриминация в противоречие с член 7, параграф 1 и член 40, параграф 2 от Договора.

26. В това отношение е уместно да се изтъкне, че в съответствие с принципа за недискриминация между производители или потребители в Общността, който е установен в член 40, параграф 3, алинея 2 от Договора за ЕИО и който включва забраната на дискриминация на основата на гражданство, предвидена в член 7, параграф 1 от Договора за ЕИО, сходни ситуации не трябва да се третират различно, а различните ситуации не трябва да се третират еднакво, освен ако подобно третиране е обективно обосновано. Следва, че условията за производство или потребление не могат да се разграничават, освен чрез позоваване на обективни критерии, които гарантират съразмерно разпределение на преимуществата и недостатъците за заинтересованите лица без да се прави разграничаване между териториите на държавите-членки (вж. Решението от 13 декември 1984 г. по дело Sermide срещу Casa Conguaglio Zucchero (106/83, Recueil, стр. 4209, точка 28).

27. Оспорваната разпоредба предвижда, че определението „сrémant”, в съчетание с наименованието на определения район , се запазва за качествените искрящи вина , които са произведени във Франция или Люксембург, и които отговарят на условията на член 6, параграфи 2 и 4 от Регламент № 3309/85, и които са произведени в съответствие със специалните правила, установени за тяхното производство от тези две държави-членки.

28. По този начин изглежда, че определението „сrémant” се отнася основно не до произхода, а до производствената технология на качественото искрящо вино, по-специално тази, предвидена в член 6, параграф 4 от Регламент № 3309/85. Тъй като качествените искрящи вина, които се продават с испанската графична търговска марка „Gran Cremant de Codorniu”, отговарят на предвидените от оспорваната разпоредба условия, следва че тази разпоредба третира сходни положения по различен начин.

29. Следователно е необходимо да се установи дали подобно третиране е обективно обосновано.

30. В това отношение съображението, което е изтъкнато за запазването на определението „сrémant”, е загрижеността да се защити едно описание, което традиционно се употребява във Франция и Люксембург за продукти с определен произход.

31. Установено е че първите национални мерки, които са предвидени във Франция и Люксембург за употребата на определението „сrémant” като „традиционно описание”, са приети през 1975 г. Codorniu обаче традиционно е използвал своята графична търговска марка, която съдържа думите „Gran Cremant”, за да определи едно качествено искрящо вино още от 1924 г.

32. При тези обстоятелства, запазването на определението „сrémant” за качествените искрящи вина, които са произведени във Франция и Люксембург, не може валидно да се оправдае въз основата на традиционна употреба, тъй като то пренебрегва традиционната употреба на тази марка от страна на Codorniu.

33. Комисията обаче отбелязва, че от съдържанието на оспорваната разпоредба, в съответствие с която определението „сrémant” трябва да бъде последвано от указване на района на производството, следва, че определението „сrémant” се отнася не дотолкова до производствената технология на качествено искрящо вино, колкото до неговия произход.

34. С оглед на това, трябва да се отбележи, че в съответствие с оспорваната разпоредба определението „сrémant” по същество се предоставя въз основата на производствената технология на продукта, тъй като указването на района на производството служи само за посочването на произхода на отбраното искрящо вино. По този начин произходът няма нищо общо с предоставянето на определението „сrémant”, което не се свързва с географска принадлежност.

35. Различното третиране, следователно не е било обективно обосновано и оспорваната разпоредба трябва да бъде обявена за недействителна.

36. С оглед на посоченото по-горе, не изглежда необходимо да се разглеждат другите искове, които са повдигнати от страна на Codorniu.

По съдебните разноски

37. В съответствие с член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски. Тъй като Съветът на Европейския съюз е загубилата страна, тя следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски. В съответствие с член 69, параграф 4, алинея 1 от този правилник, Комисията на Европейските общности, в качеството ѝ на встъпила страна, трябва да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения, Съдът, реши:

1. Обявява за недействителен член 1, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕИО) № 2045/89 на Съвета от 19 юни 1989 г. за изменение на Регламент (ЕИО) № 3309/85 относно определяне на общи правила за описанието и представянето на искрящи вина и аерирани искрящи вина, доколкото той въвежда параграф 5а, буква б) в член 6 от Регламент (ЕИО) № 3309/85 на Съвета от 18 ноември 1985 г.

2. Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

3. Комисията на Европейските общности следва да понесе направените от нея съдебни разноски.

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 18 март 1994 година.

Подписи